

Fiscale boetes

terecht of onterecht?

The better the question. The better the answer.
The better the world works.

Shape the future
with confidence

INHOUD

01	Aan wie kan een boete worden opgelegd	4
02	Soorten boetes	6
03	Enkele formele aspecten	18
04	Tot slot	23

Fiscale boetes: terecht of onterecht?

Als u te snel rijdt, kunt u daarvoor bekeurd worden. Fiscaal is het niet anders. Als een belastingplichtige zijn fiscale verplichtingen niet naleeft, kan hiervoor een fiscale boete (ook wel: "bestuurlijke boete") worden opgelegd. De vraag is of die boete altijd terecht is. Had de boete wel opgelegd mogen worden? Is de boete niet te hoog? Daarnaast rijst de vraag of de belastingplichtige nog onder een boete kan uitkomen, als eenmaal is geconstateerd dat er iets is misgegaan. Verder is in de praktijk vermindering van een boete mogelijk als deze niet binnen een redelijke termijn is afgehandeld. Een fiscale boete kan zelfs vervallen als de formele regels voor het opleggen daarvan niet correct zijn nageleefd.

In deze brochure gaan wij beknopt in op de fiscale boetes waarmee een belastingplichtige kan worden geconfronteerd. Tevens gaan wij in op de bijbehorende formele aspecten.

De boetebedragen die in deze brochure worden genoemd, zijn gebaseerd op de toepasselijke wet- en regelgeving per 1 april 2025.

1

Aan wie kan een boete worden opgelegd

Aan wie kan een boete worden opgelegd

Het opleggen van een fiscale boete is – grosso modo – gekoppeld aan de verplichting tot het doen van aangifte en de betaling van de verschuldigde belasting. Als er door opzet of grove schuld geen of niet tijdig aangifte wordt gedaan, dan wel onjuist of onvolledig aangifte wordt gedaan, dan wel niet (tijdig) betaald wordt, kan dit bestraft worden met een fiscale boete.

Sinds 1 juli 2009 kan een fiscale boete niet alleen worden opgelegd aan de belastingplichtige, maar ook aan de medepleger, de feitelijke leidinggever of opdrachtgever. Iemand kan worden aangemerkt als medepleger indien sprake is van een bewuste en nauwe samenwerking tussen de belastingplichtige en die ander (denk aan de belastingadviseur), bij bijvoorbeeld het doen van een onjuiste aangifte. Als de belastingplichtige een rechtspersoon is, zoals een BV, kan in voorkomend geval niet alleen een boete worden opgelegd aan de BV, maar ook aan haar directeur/groootaandeelhouder en andere werknemers, bijvoorbeeld de bedrijfsfiscalist. Als een inspecteur een boete wil opleggen aan een ander dan de belastingplichtige, dient hij daarvoor toestemming te hebben van het management van de Belastingdienst.

Per 1 januari 2014 kunnen ook bestuurlijke boeten worden opgelegd aan de zogenoemde doen pleger, de uitlokker en de medeplichtige indien sprake is van opzet.

- Van doen plegen is bijvoorbeeld sprake indien een belastingadviseur de belastingplichtige opzettelijk een onjuiste aangifte laat doen terwijl de belastingplichtige zelf geen enkel verwijt treft.
- Voor uitlokking is vereist dat de uitlokker een ander aanzet tot het begaan van een overtreding met gebruik van een of meer uitlokkingsmiddelen zoals giften, beloften of misbruik van gezag.
- Van medeplichtigheid is sprake als iemand hulp verleent bij een overtreding (tijdens of voorafgaand) die door een ander wordt begaan. In dit kader kan bijvoorbeeld een aangiftemedewerker worden verweten dat hij bewust geen onderzoek heeft ingesteld naar de aard en zakelijkheid van bepaalde betalingen.

Per 1 januari 2020 kunnen vergrijpboetes die zijn opgelegd aan medeplegende beroepsbeoefenaars openbaar worden gemaakt. Dit gebeurt uitsluitend indien sprake is van (voorwaardelijke) opzet bij de beroepsbeoefenaar.¹

¹ Per 1 april 2025 zijn er geen gevallen van openbaarmaking bekend.

2

Soorten boetes

Er zijn twee soorten fiscale boetes: de verzuimboete en de vergrijpboete.

Het doel van de **verzuimboete** is een gebod tot nakoming van fiscale verplichtingen “in te scherpen”. Voor het opleggen van deze boete is het voldoende dat aan één of meer van deze verplichtingen niet is voldaan.

De **vergrijpboete** is gericht op het bestraffen van handelen of nalaten waarbij sprake is van opzet dan wel grove schuld. Een telfout of verschrijving valt hier niet onder. De inspecteur dient de aanwezigheid van deze opzet of grove schuld te stellen en (bij betwisting) aannemelijk maken. Het moet gaan om de opzet of grove schuld van de belastingplichtige zelf.

- De kennis en wetenschap van een adviseur kunnen in beginsel niet worden toegerekend aan de belastingplichtige. Dit kan echter anders zijn als de belastingplichtige niet voldoende zorg heeft betracht bij het kiezen van zijn adviseur.
- Voor de toerekening van de opzet of grove schuld van een werknemer geldt in het algemeen dat deze sneller aan de rechtspersoon wordt toegerekend als de werknemer hoog in de organisatie werkzaam is dan wanneer de werknemer laag in de organisatie werkt. Ook in dat geval kan wel een toerekening plaatsvinden, maar dan zal de bewijslast van de fiscus zwaarder zijn dan bij de werknemer met een hoge functie in de organisatie.

Bij afwezigheid van alle schuld (“AVAS”) wordt geen boete opgelegd. Een praktijkvoorbeeld van AVAS deed zich voor bij een belastingplichtige die zijn bank tijdig opdracht had gegeven de verschuldigde omzetbelasting op een bepaald tijdstip over te maken, waarbij de bank dit

vervolgens te laat deed. In die situatie vond de rechter dat er sprake was van AVAS. De belastingplichtige zal moeten stellen en bewijzen dat sprake is van AVAS.

Ook in het geval van een pleitbaar standpunt legt de inspecteur geen boete op. Van een pleitbaar standpunt is bijvoorbeeld sprake als uit rechtspraak en/of literatuur blijkt dat het door de belastingplichtige ingenomen standpunt verdedigd kan worden, hoewel de inspecteur een andere visie voorstaat.

Binnen bovengenoemde boetesorten wordt weer een onderscheid gemaakt naar het type belasting: een **aanslagbelasting** of **aangiftebelasting**. Er gelden verschillende beboetbare feiten voor deze typen belastingen en verschillende boetebedragen.

Aangiftebelastingen zijn belastingen die gelijktijdig met de indiening van de aangifte moeten worden betaald, zoals loonheffing, omzetbelasting, dividendbelasting en minimumbelasting². Vennootschapsbelasting, inkomstenbelasting, erf- en schenkbelasting zijn voorbeelden van een aanslagbelasting: de belastingplichtige doet eerst aangifte en vervolgens legt de inspecteur een aanslag op; pas na ontvangst van de aanslag moet de verschuldigde belasting worden betaald.

Binnen het type belasting kan vervolgens weer onderscheid worden gemaakt tussen twee soorten verzuimen die kunnen leiden tot een verzuimboete. Enerzijds is er het aangifteverzuim en anderzijds het betalingsverzuim. Als er ter zake van een en dezelfde aangifte zowel een aangifte- als een betalingsverzuim is, kan voor beide verzuimen een verzuimboete worden opgelegd.

² Belasting geheven volgens de Wet minimumbelasting 2024.

2.1 De verzuimboete

2.1.1 Verzuimboete bij aanslagbelastingen

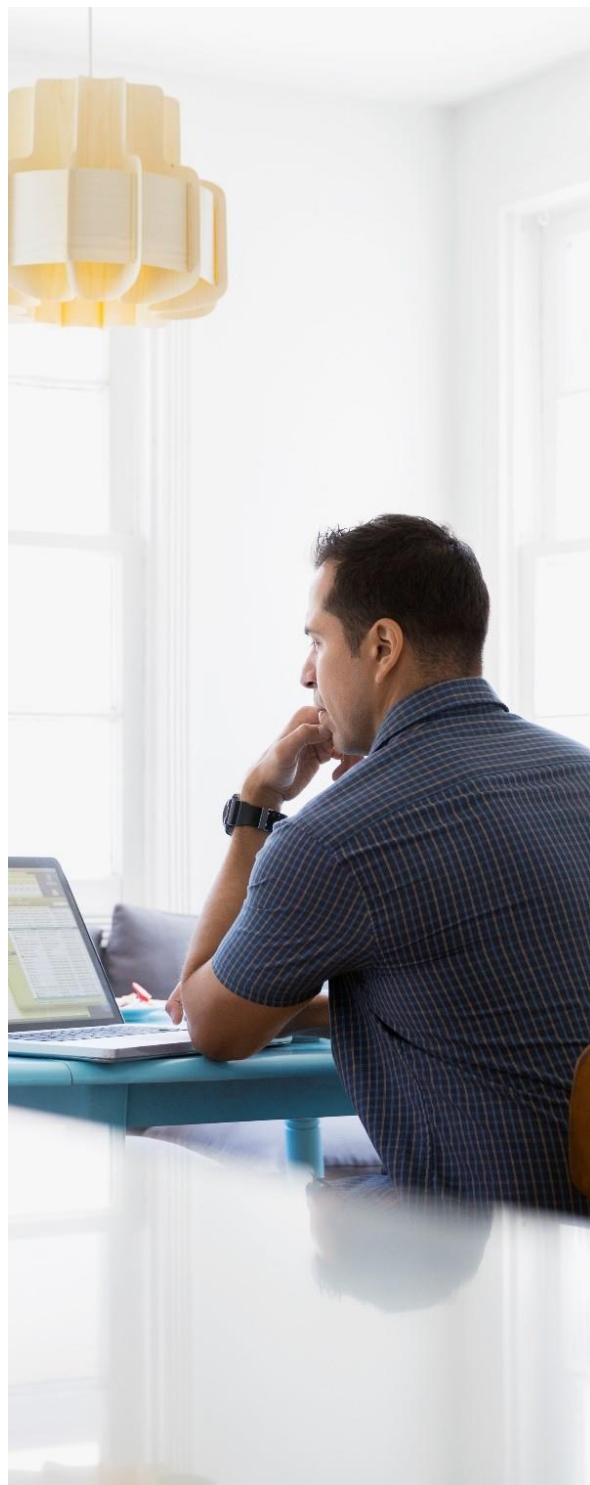
Bij de aanslagbelastingen kan een verzuimboete worden opgelegd als de aangifte niet of te laat wordt ingediend. Deze verzuimboete bedraagt maximaal € 6.709³. Tot het opleggen van een boete tot dat maximumbedrag wordt alleen in een uitzonderlijk geval overgegaan, bijvoorbeeld als de aangifte stelselmatig niet of te laat wordt ingediend.

Het niet of niet binnen de termijn doen van aangifte voor de aanslagbelastingen wordt aangemerkt als een aangifteverzuim.

De hoofdregel is dat de inspecteur bij een aangifteverzuim een verzuimboete oplegt van 7% van het wettelijk maximum, hetgeen neerkomt op een bedrag van € 469. Echter, in geval van een aangifteverzuim bij de vennootschapsbelasting legt de inspecteur een verzuimboete op van € 3.354, 50% van het wettelijk maximum.

Naast een aangifteverzuim kan ook voor een betalingsverzuim bij aanslagbelastingen een verzuimboete worden opgelegd. Dit is het geval als de aanslag niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betaald wordt. Deze verzuimboete wordt niet opgelegd door de inspecteur, maar door de ontvanger. De ontvanger is namelijk degene die constateert of de aanslag al dan niet (tijdig) is betaald. De verzuimboete voor een betalingsverzuim bedraagt 5% van de niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betaalde belasting met een maximum van € 6.709 en een minimum van € 50.

³ Boetebedrag voor verzuimen begaan met ingang van 1 januari 2025.

2.1.2 Verzuimboete bij aangiftebelastingen

Ook bij de aangiftebelastingen kan een verzuimboete zowel worden opgelegd voor een aangifteverzuim als voor een betalingsverzuim.

Van een aangifteverzuim is sprake als de aangifte niet of niet tijdig wordt gedaan. In dat geval kan een verzuimboete worden opgelegd van maximaal € 165. Daartoe wordt slechts overgegaan in een uitzonderlijk geval, bijvoorbeeld doordat stelselmatig niet of te laat aangifte wordt gedaan. Is dat niet aan de orde, dan bedraagt deze verzuimboete 50% van € 165 (€ 82).

Bij een aangifte loonbelasting is sprake van een aangifteverzuim als de aangifte niet of niet tijdig, dan wel onjuist of onvolledig wordt gedaan. Voor de loonbelasting gelden ook andere bedragen. Daar bedraagt de boete maximaal € 1.675 en in een niet uitzonderlijk geval 5% daarvan (€ 83).

Voor een aangifteverzuimboete is geen plaats als de aangifte alsnog wordt ingediend binnen 7 dagen na de datum waarop die had moeten worden ingediend.

Een betalingsverzuim doet zich in de eerste plaats voor als het volgens de tijdig en correct ingediende aangifte verschuldigde bedrag niet, gedeeltelijk niet, of te laat wordt betaald. Er wordt dan een boete opgelegd van 3% van de belasting die niet dan wel te laat is betaald, zij het dat de boete minimaal € 50 bedraagt en maximaal € 6.709. Deze 3% geldt niet in een uitzonderlijk geval, bijvoorbeeld als stelselmatig niet, gedeeltelijk niet, dan wel te laat wordt betaald. Er kan in die situatie een boete worden opgelegd van maximaal € 6.709.

Een betaling die plaatsvindt binnen 7 dagen na de datum waarop uiterlijk betaald had moeten zijn, wordt geacht een tijdige betaling te zijn tenzij de belastingplichtige het voorgaande tijdvak of het voorgaande tijdstip eveneens in verzuim was met de betaling voor dezelfde belasting.

Van een betalingsverzuim is in de tweede plaats sprake als er niet, of te weinig betaald is, omdat er te weinig belasting is aangegeven, waaronder begrepen de situatie dat er geen aangifte is gedaan omdat er ten onrechte niet om de uitreiking van een aangiftebiljet is verzocht. In dat geval kan een verzuimboete worden opgelegd van 10% van de betreffende belasting, welke boete minimaal € 50 en maximaal € 6.709 bedraagt. Indien blijkt dat bijtelling in verband met het 'privégebruik auto' (deels) ten onrechte niet heeft plaatsgevonden, dan legt de inspecteur een verzuimboete op van 80% van het wettelijk maximum van € 6.709.

Een betalingsverzuim doet zich in de derde plaats voor bij de zogenoemde suppletieaangifte (voor de btw) of bij het zogenoemde correctiebericht (voor de loonheffing). Via een suppletieaangifte/correctiebericht corrigeert de belastingplichtige zijn eerdere - te lage - aangiftes. Als de suppletieaangifte/het correctiebericht minder dan € 20.000 bedraagt of minder dan 10% van het bedrag dat over de betreffende periode al aan belasting betaald was, wordt geen verzuimboete opgelegd. In alle andere gevallen wordt wel een verzuimboete opgelegd. Deze is 5% van het verschuldigde bedrag, maar maximaal € 6.709.

2.1.3 Verzuimboete bij niet-nakoming verplichtingen

Ter aanvulling op de verzuimboetes voor een aangifteverzuim en betalingsverzuim, kunnen verzuimboetes ook worden opgelegd voor niet-naleving van diverse andere fiscale verplichtingen. Dergelijke verzuimboetes zijn er bijvoorbeeld voor:

- de belastingplichtige die niet tijdig verzoekt om uitreiking van een aangiftebiljet;
- een wettelijk vertegenwoordiger, curator of bewindvoerder die niet de fiscale verplichtingen van de vertegenwoordigde (bijvoorbeeld een minderjarige, een onder curatele gestelde, of bij faillissement, schuldsanering, bewindvoering) nakomt;
- erfgenamen of de executeur die niet de fiscale verplichtingen van de erflater naleven;
- de werkgever die zijn loonbelastingverplichtingen niet naleeft, bijvoorbeeld de werkgever die niet vraagt naar de voor de belastingheffing relevante gegevens (inclusief BSN) van de werknemer, of diens identiteit niet vaststelt, of hem niet een jaaropgaaf verstrekt;
- de belastingplichtige, inhoudingsplichtige of administratieplichtige die tijdens een controle niet toestaat dat de inspecteur kopieën, leesbare afdrukken of uittreksels maakt van "gegevensdragers";
- degene die de inspecteur toegang weigert, voor zover dat nodig is voor onderzoek;
- de vennootschap die bij een dividenduitkering geen dividendnota uitreikt aan de dividendgerechtigden of de vennootschap die bij uitkeringen aan niet in Nederland gevestigde opbrengstgerechtigden de inhoudingsvrijstelling dividendbelasting toepast maar niet binnen een maand een zgn. notificatie indient⁴;
- de ondernemer die niet voldoet aan de verplichting om facturen uit te reiken met inachtneming van de eisen die de Wet op de omzetbelasting 1968 stelt;
- degene die de economische eigendom van een goed overdraagt (anders dan bij notariële akte) en dat niet binnen twee weken aan de inspecteur meldt.

De maximale verzuimboete voor het niet-nakomen van de hiervoor genoemde verplichtingen bedraagt € 6.709. Dit maximum zal uitsluitend worden opgelegd in uitzonderlijke gevallen. In alle andere gevallen zal een verzuimboete worden opgelegd van 50% van het wettelijk maximum, wat neerkomt op een bedrag van € 3.354.

"Vrijwillige verbetering" van deze overtredingen voorkomt niet dat een verzuimboete wordt opgelegd.

De verzuimboeten bij niet-nakoming verplichtingen zijn niet opgenomen in het boeteschema (zie hierna).

⁴ Een dividendnota hoeft niet te worden uitgereikt in de situatie van een dividenduitkering binnen een fiscale eenheid voor de vennootschapsbelasting, aan een directeur-groootaandeelhouder of aan een aandeelhouder/vennootschap die de deelnemingsvrijstelling kan toepassen.

2.1.4 Bijzondere verzuimboeten

Naast eerdergenoemde overtredingen die kunnen leiden tot een verzuimboete, is er nog een aantal specifieke situaties waarin ook een verzuimboete opgelegd kan worden. Dit omvat de volgende situaties:

- Het vervoeren van één of meer personen in de laadruimte van een bestelauto die is vrijgesteld van BPM, of waarvoor een teruggave van BPM is verleend.
- Het niet, niet binnen de termijn, dan wel onjuist, of onvolledig indienen van correcties loonheffingen.
- Het niet, niet binnen de termijn, dan wel onjuist, of onvolledig indienen van de eerstedagmelding ex artikel 28, onderdeel g, van de Wet Loonbelasting.
- Het niet, of niet binnen de termijn indienen van een opgaaf intracommunautaire prestaties ("opgaaf ICP").
- Het indienen van een onjuiste of onvolledige opgaaf ICP.
- Het niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de betaaltermijn betalen van de verschuldigde motorrijtuigenbelasting.
- Het niet doen van een juiste aangifte, het niet voldoen aan de gestelde voorwaarden, het gebruik maken van de weg gedurende een schorsing, of het niet hebben betaald van de verschuldigde motorrijtuigenbelasting ingeval van een in het buitenland of een ten onrechte niet in Nederland gekentekend motorrijtuig.
- Het gebruik maken van de weg met een vrachtauto die deel uitmaakt van een bedrijfsvoertuigenpark en die is verbonden met een aanhangwagen die geen deel uitmaakt van dat bedrijfsvoertuigenpark.
- Het niet tijdig doen van aangifte, en/of de verschuldigde belasting inzake de Wet belasting zware motorrijtuigen ("Wet BZM") niet, gedeeltelijk niet of niet binnen de termijn betalen.
- Ingeval van verhoging van de accijns van sigaretten of rooktabak is het met ingang van de eerste dag van de tweede kalendermaand volgend op de kalendermaand van inwerkingtreding van die verhoging niet toegestaan.
- Het verkopen van sigaretten of rooktabak aan wederverkopers, het te koop aan te bieden of af te leveren, indien de verpakking is voorzien van de vóór de ingangsdatum van de verhoging van de accijns bij de uitslag tot verbruik voor het desbetreffende tabaksproduct geldende accijnszegel.

Voor deze bijzondere verzuimboeten bevat het Besluit Bestuurlijke Boeten Belastingdienst (het "boetebesluit") nadere regels. In het vervolg van deze brochure wordt gezien het specifieke karakter van deze boeten hier niet verder op ingegaan, en deze boeten zijn ook niet opgenomen in het boeteschema (zie hierna).

2.2 De vergrijpboete

Zoals bij de verzuimboete, kan een vergrijpboete worden opgelegd bij zowel aanslagbelastingen als aangiftebelastingen, in het algemeen als te weinig belasting is geheven. Daarnaast kan een vergrijpboete worden opgelegd indien bepaalde informatieverplichtingen niet, niet tijdig, onjuist, of onvolledig worden nagekomen.

Een vergrijpboete kan alleen worden opgelegd in geval van “grove schuld” of “opzet”. Onder *grove schuld* wordt verstaan een verwijtbare, aan *opzet* grenzende slordigheid of ernstige nalatigheid, waarbij de belastingplichtige redelijkerwijs had moeten vermoeden dat zijn handeling (of het nalaten daarvan) tot gevolg kon hebben dat te weinig belasting zou worden geheven. Van *opzet* (ook voorwaardelijk opzet) is sprake als willens en wetens is gehandeld of nagelaten. Een voorbeeld van opzet is het bewust niet aangeven van een deel van de winst in de aangifte vennootschapsbelasting.

De inspecteur moet stellen en aannemelijk maken dat sprake is van grove schuld of opzet. Tevens kan alleen een vergrijpboete worden opgelegd voor dat deel van de belasting dat door grove schuld of opzet niet is geheven. Als er bijvoorbeeld een navorderingsaanslag inkomstenbelasting wordt opgelegd met twee correcties, waarbij alleen bij één correctie sprake is van grove schuld dan wel opzet, kan alleen ter zake van deze correctie een vergrijpboete worden opgelegd.

Voorts zijn strafverminderende omstandigheden denkbaar die de boete verlagen, bijvoorbeeld als de boete in een wanverhouding staat tot het beboetbare feit.

2.2.1 Vergrijpboete indien te weinig belasting is geheven

Vergrijpboete bij aanslagbelastingen

Bij de aanslagbelastingen kan een vergrijpboete worden opgelegd wanneer de aangifte opzettelijk niet, onjuist, of onvolledig is gedaan. Ook het feit dat het aan de belastingplichtige te wijten is dat de aanslag tot een te laag bedrag is vastgesteld of anderszins te weinig belasting is geheven, leidt tot het opleggen van een vergrijpboete. De boete kan maximaal 100% van het (bijgeheven) bedrag van de aanslag of de navorderingsaanslag belopen. Een boete van 100% doet zich alleen voor ingeval van opzet en in een uitzonderlijk geval, bijvoorbeeld als er stelselmatig opzettelijk geen of onjuist dan wel onvolledig aangifte wordt gedaan. Is daarvan geen sprake dan bedraagt de boete bij opzet 50%. In het geval van grove schuld bedraagt de boete 25%, maar maximaal 50% in een uitzonderlijk geval.

Voor de inkomstenbelasting kan de vergrijpboete maximaal 300% bedragen als er meermaals opzettelijk of door grove schuld een te laag inkomen uit sparen en beleggen (box 3) is aangegeven (bijvoorbeeld in geval van zwartsparen). In het geval van grove schuld legt de inspecteur dan in beginsel een boete op van 75% en in het geval van opzet een boete van 150%.

Een vergrijpboete kan niet worden opgelegd als sprake is van een pleitbaar standpunt aan de zijde van de belastingplichtige. Van een pleitbaar standpunt is bijvoorbeeld sprake als uit rechtspraak en/of literatuur blijkt dat het door de belastingplichtige ingenomen standpunt verdedigd kan worden, hoewel de inspecteur een andere visie voorstaat.

Sinds 1 januari 2014 kan de inspecteur een vergrijpboete opleggen als in een verzoek om een voorlopige aanslag of in een verzoek om een herziening van een voorlopige aanslag met opzet onjuiste of onvolledige gegevens of inlichtingen zijn verstrekt. De vergrijpboete bedraagt maximaal 100% van de belasting die ten onrechte is of zou zijn teruggegeven of ten onrechte niet is of zou zijn betaald.

Oplegging vergrijpboete

In het algemeen wordt een vergrijpboete opgelegd bij een navorderings- of naheffingsaanslag. De inspecteur kan echter ook bij een opzettelijk niet, onjuiste, of onvolledig ingediende aangifte vennootschapsbelasting, of inkomstenbelasting (en andere aanslagbelastingen) al meteen bij de gewone aanslag een vergrijpboete op te leggen.

Vergrijpboete bij aangiftebelastingen

Voor de aangiftebelastingen is een vergrijpboete aan de orde als het aan de opzet of grove schuld van de belastingplichtige te wijten is dat de verschuldigde belasting niet, of niet tijdig is betaald. In dat geval kan een boete worden opgelegd tot maximaal 100% van de alsnog verschuldigde belasting. Voor de hoogte en eventuele matiging van deze boete geldt hetzelfde als voor de aanslagbelastingen.

Wordt echter een vergrijpboete opgelegd omdat de bijtelling in verband met het "privégebruik auto" (deels) ten onrechte niet heeft plaatsgevonden, dan legt de inspecteur een vergrijpboete op van 40% in geval van grove schuld en 80% in geval van opzet. Als belanghebbende een onjuiste of onvolledige rittenregistratie heeft overgelegd legt de inspecteur een vergrijpboete op van 100%.

2.2.2 Vrijwillige verbetering na indiening onjuiste of onvolledige aangifte

Na het indienen van een onjuiste of onvolledige aangifte, is het mogelijk een vergrijpboete te voorkomen als de belastingplichtige alsnog een juiste en volledige aangifte doet, dan wel de juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen verstrekt vóórdat hij weet, of redelijkerwijs moet vermoeden, dat de inspecteur met de onjuistheid, of onvolledigheid, bekend is, of bekend zal raken ("vrijwillige verbetering"). Voor aanslagbelastingen (inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting) moet vrijwillige verbetering plaatsvinden binnen twee jaar na het indienen van de onjuiste aangifte.

Indien de belastingplichtige na die twee jaar alsnog een juiste en volledige aangifte doet, dan wel de juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen verstrekt, geeft dit aanleiding tot matiging van de vergrijpboete⁵.

Sinds 1 januari 2020 geldt de mogelijkheid tot vrijwillige verbetering definitief niet meer voor inkomen uit aanmerkelijk belang (box 2 inkomen) en inkomen uit sparen en beleggen (box 3 inkomen). Het vrijwillig verbeteren blijft in deze gevallen wel een straf verminderende omstandigheid die de vergrijpboete kan matigen.

In tegenstelling tot de aanslagbelastingen heeft de vrijwillige verbetering bij aangiftebelastingen geen wettelijke basis, maar is deze beleidsmatig geregeld in het zogeheten boetebesluit.

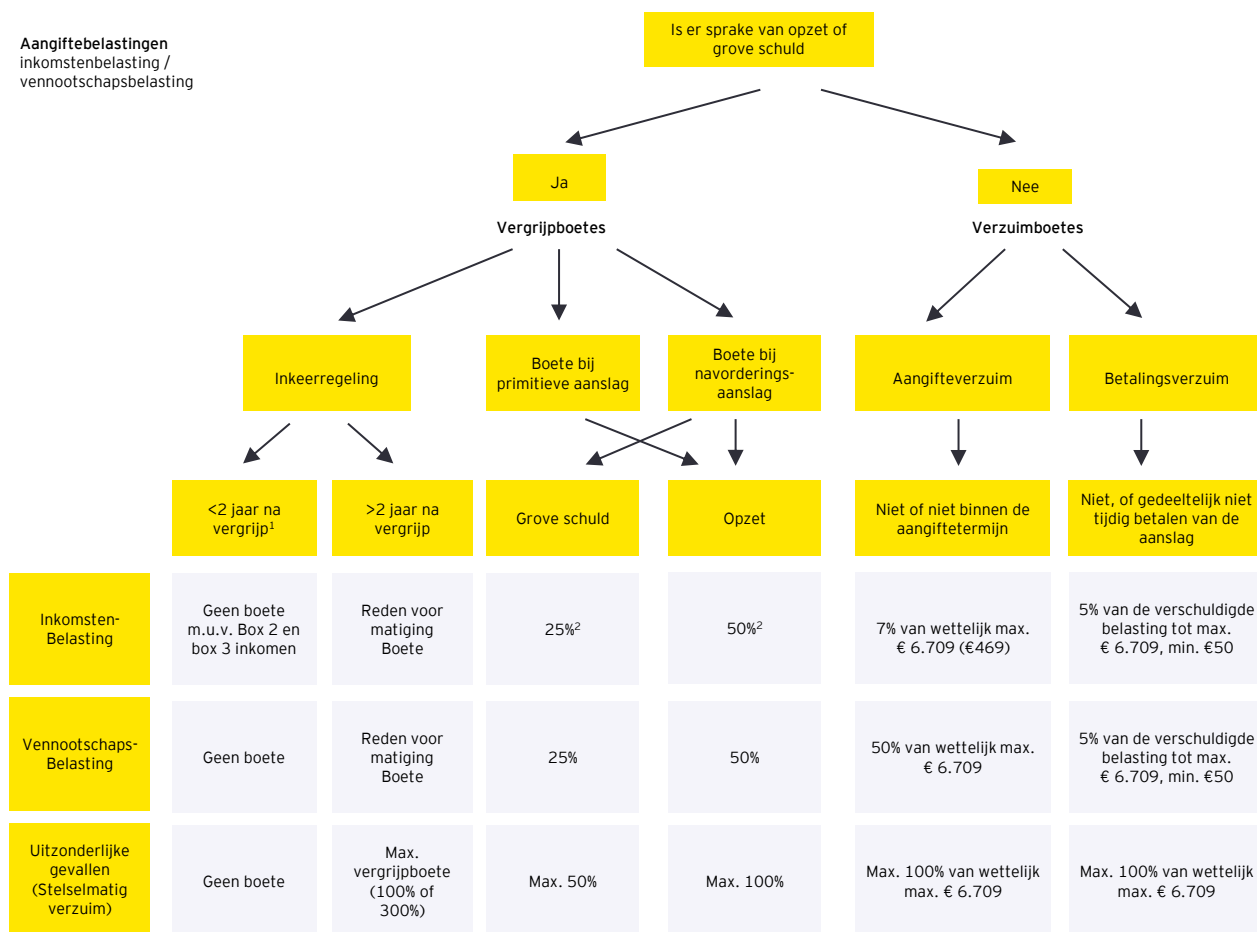
⁵ Het boetebesluit voorziet eveneens in vrijwillige verbetering in het kader van de voorlopige-aanslagregeling, als -aanvankelijk- opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt.

Soorten boetes

2

Schema's verzuimboeten en vergrijpboeten

De werking en de hoogtes van verzuim- en vergrijpboetes met betrekking tot aangifteverzuimen, betalingsverzuimen en vrijwillige verbetering zijn hieronder zowel voor de aanslagbelastingen als voor de aangiftebelastingen schematisch weergegeven. Deze boeteschema's geven geen volledig overzicht van alle mogelijke verzuim- en vergrijpboetes.

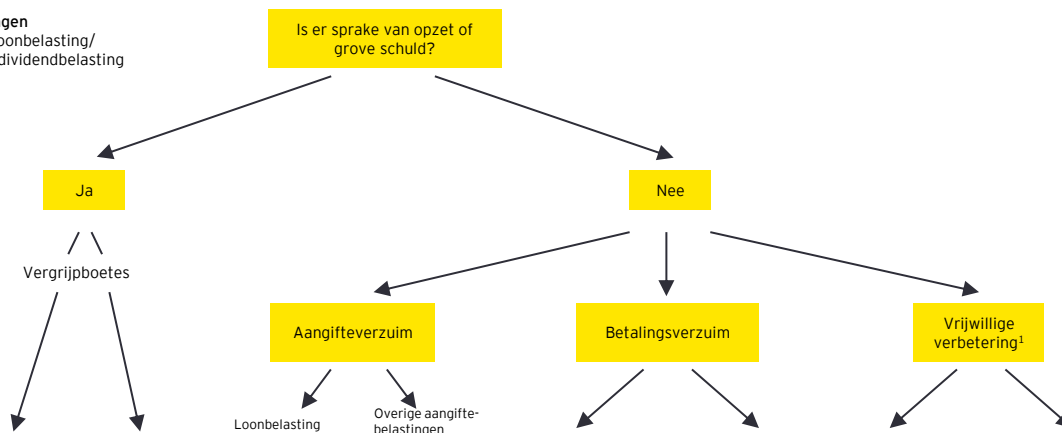
- Het is mogelijk een vergrijpboete te ontlopen als de belastingplichtige binnen twee jaar na het indienen van de onjuiste of onvolledige aangifte alsnog een juiste of volledige aangifte doet, dan wel de juist of volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen verstrekt voor hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de inspecteur met de onjuistheid of onvolledigheid bekend is of bekend zal worden. Dit geldt niet voor inkomen uit aanmerkelijk belang (box 2-inkomen) en inkomen uit sparen en beleggen (box 3-inkomen). Dit kan wel aanleiding zijn om de vergrijpboete te matigen.
- Voor het niet aangegeven box 3-inkomen (IB) geldt in geval van grove schuld een boete van 75% en in geval van opzet van 150% en een maximale boete van 300%.

- Dit schema bevat zoals elk schema een zekere mate van ruwheid. Aan dit schema kunnen derhalve geen rechten worden ontleend.
- Dit schema is opgesteld voor de inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting. Voor andere aanslagbelastingen kunnen andere uitkomsten gelden.

Soorten boetes

2

Aangiftebelastingen
(onder andere) loonbelasting/
omzetbelasting/dividendbelasting

	Grove schuld	Opzet	Niet of niet binnen de termijn, onjuist of onvolledig doen van aangifte	Niet of niet binnen de termijn doen van aangifte	Betalings-verzuim in het periodieke betalings-patroon (wel juiste aangifte gedaan)	Betalings-verzuim wegens te weinig aangegeven belasting	Alsnog betaalde belasting minder dan € 20.000 of dan 10% van reeds betaalde belasting	In alle overige gevallen
Indiening/ Betaling binnen 7 dagen na aangifte	Nvt	Nvt	Geen boete	Geen boete	Geen boete tenzij in voorgaande tijdvak in verzuim	10% van de verschuldigde belasting max. € 6.709, min. € 50	Geen boete	Afhankelijk voor "soort" betalings-verzuim
Eik (volgend) verzuim	25%	50%	5% van wettelijk max. € 1.675	50% van wettelijk max. € 165	3% van de verschuldigde belasting max. € 6.709, min. € 50	10% van de verschuldigde belasting max. € 6.709, min. € 50	Geen boete	5% van de verschuldigde belasting max. € 6.709
Uitzonderlijke gevallen (stelselmatig verzuim)	Max. 50%	Max. 100%	Max. 100% van wettelijk max. € 1.675	Max. 100% van wettelijk max. € 165	Max. 100% van wettelijke max. € 6.709	100% van de verschuldigde belasting max. € 6.709	Geen boete	5% van de verschuldigde belasting max. € 6.709

- In het boetebesluit is geregeld op welke wijze de verzuimboete wordt berekend ingeval van een suppletie voor aangiftebelastingen die is aan te merken als een vrijwillige verbetering. Volledigheidshalve merken wij op dat indien sprake is van vrijwillige verbetering met betrekking tot een aangiftebelasting de inspecteur geen vergrijpboete oplegt. Van een vrijwillige verbetering is sprake als belanghebbende vóórdat hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de inspecteur bekend is of zal worden met dat feit, uitdrukkelijk kenbaar maakt aan de inspecteur dat en tot welk bedrag niet of gedeeltelijk niet is betaald. Ook is vereist dat in eerste instantie wel een aangifte is ingediend.

2.2.3 Vergrijpboeten bij diverse informatieverplichtingen

De afgelopen jaren heeft de wetgever nieuwe vergrijpboeten geïntroduceerd bij het niet nakomen van diverse informatieverplichtingen.

Actieve informatieverplichting

Een vergrijpboete kan worden opgelegd voor het niet nakomen van de (actieve) informatieverplichting die sinds 1 januari 2012 in de wet is opgenomen. Deze (actieve) informatieverplichting ziet momenteel op:

- suppletieaangiften omzetbelasting;
- de verklaringen “uitsluitend zakelijk gebruik bestelauto” en “geen privégebruik auto”; en
- ontduiking erfbelasting over zwart vermogen.

Deze vergrijpboete bedraagt in bepaalde gevallen maximaal € 6.709 (ofwel € 3.354 bij opzet of € 1.677 bij grove schuld), maar in bepaalde gevallen maximaal 100% van het bedrag aan belasting dat als gevolg van het niet nakomen van de informatieverplichting niet is of zou zijn geheven.

Met ingang van 1 januari 2021 geldt ook een actieve inlichtingenverplichting in het kader van de Wet bronbelasting 2021. Een vergelijkbare actieve inlichtingenverplichting is geïntroduceerd in de Nederlandse implementatie van de OESO Pillar 2 regels (de Wet minimumbelasting 2024). Een vergrijpboete kan opgelegd worden voor maximaal 100% van het bedrag aan belasting dat als gevolg van het niet nakomen van de informatieverplichting niet zou zijn geheven. Onder toepassing van het boetebesluit bedraagt de boete bij opzet 50% en bij grove schuld 25% van dit maximum (het boetebesluit regelt dit niet expliciet voor de Wet bronbelasting 2021 noch voor de Wet minimumbelasting 2024).

Informatieverplichting voormalige ANBI

Een vergrijpboete kan ook worden opgelegd indien een voormalige ANBI (Algemeen Nut Beogende Instelling) niet de informatieverplichting nakomt om jaarstukken met een specificatie van de door haar gedane giften aan de Belastingdienst te overleggen. Deze boete kent een maximum van € 25.750, welke wordt vastgesteld op 25% daarvan bij grove schuld en op 50% bij opzet.

Informatieverplichtingen WIB

Een scala aan vergrijpboeten is voorts voorzien in het kader van internationale gegevensuitwisseling zoals opgenomen in de Wet op de internationale bijstandsverlening (WIB). Deze Wet strekt tot uitvoering van richtlijnen van de Raad van de Europese Unie of van andere regelingen van internationaal en interregionaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen. De informatieverplichtingen zijn als volgt onder te verdelen:

- belastingplichtigen/administratieplichtigen zijn desgevraagd verplicht mee te werken aan onderzoeken ten behoeve van internationale gegevensuitwisseling;
- bepaalde administratieplichtigen (zoals banken en verzekeraars) dienen uit eigen beweging informatie te verstrekken over onder andere inkomen uit werk en woning en inkomen (box 1 inkomen) en inkomen uit sparen en beleggen (box 3 inkomen) met het oog op automatische internationale gegevensuitwisseling;
- bepaalde administratieplichtigen (rapporterende financiële instellingen) dienen uit eigen beweging informatie te verstrekken ter uitvoering van het FATCA-verdrag tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika;

- bepaalde in Nederland gevestigde vennootschappen (zogenaamde dienstverleningslichamen) moeten uit eigen beweging --in de aangifte vennootschapsbelasting-- melden of zij voldoen aan de zogeheten “substance”-eisen;
- bepaalde administratieplichtigen (rapporterende financiële instellingen) dienen uit eigen beweging informatie te verstrekken ter uitvoering van de Common Reporting Standard;
- bepaalde meldingsplichtige entiteiten (kredietinstellingen (banken), financiële instellingen (andere financiële ondernemingen)) en bepaalde natuurlijke personen of rechtspersonen handelend in het kader van hun beroepsactiviteiten (advocaten, notarissen, belastingadviseurs en accountants) dienen de fiscus toegang te verlenen tot antiwitwasinformatie (cliëntonderzoeksmaatregelen, UBO-register);
- (Hulp-)intermediairs, en soms belastingplichtigen zelf, moeten bepaalde grensoverschrijdende constructies melden (zie hierna onder Mandatory Disclosure Regime - “MDR”);
- Vanaf 1 januari 2023: platformexploitanten moeten bepaalde informatie ten aanzien van verkopers die actief zijn op het platform rapporteren aan de autoriteiten.

Bij schending van deze informatieverplichtingen kan, in geval van opzet of grove schuld, een bestuurlijke boete worden opgelegd van ten hoogste € 25.750⁶ (€ 1.030.000 voor MDR). Onder toepassing van het boetebesluit bedraagt de boete bij opzet 50% en bij grove schuld 25% van dit maximum (het boetebesluit regelt dit niet expliciet voor MDR).

Eveneens is strafrechtelijke vervolging mogelijk, zelfs als het feit er niet toe strekt dat te weinig belasting wordt geheven. Dit valt echter buiten het bestek van deze brochure.

Mandatory Disclosure Regime (MDR)

Op 25 mei 2018 heeft de Raad van de Europese Unie de richtlijn inzake het Mandatory Disclosure Regime aangenomen, waarbij de verplichting ontstaat om grensoverschrijdende constructies te melden. Op basis van deze richtlijn zijn (hulp-)intermediairs verplicht om specifieke grensoverschrijdende constructies te melden bij de Belastingdiensten van de lidstaten. In sommige gevallen verschuift de meldingsverplichting naar de belastingplichtige, als er geen (hulp-)intermediair aanwezig is die een meldingsverplichting heeft.

De boete van het niet voldoen aan deze meldingsverplichting kan oplopen tot een boete met een maximum van € 870.000, opgelegd aan de (hulp-)intermediair of aan de belastingplichtige. De hoogte van de boete wordt door de inspecteur in overleg met de vaktechnisch coördinator formeel recht bepaald.

Deze nieuwe informatieverplichting geldt vanaf 1 januari 2021, maar heeft terugwerkende kracht voor constructies waarvan de eerste stap van de implementatie is gezet op of na 25 juni 2018. Toegezegd is dat terughoudend wordt omgegaan met het opleggen van vergrijpboetes voor constructies waarvan de eerste stap van implementatie is gezet vóór 1 juli 2020.

Informatieverplichting CbCR

In het kader van Country by Country Reporting (“CbCR”) kan de inspecteur een vergrijpboete opleggen wanneer vanwege opzet of grove schuld niet, niet tijdig, onjuist, of onvolledig wordt voldaan aan de verplichting tot het opstellen en indienen van een landenrapport dan wel aan de notificatieverplichting. Deze boete kent een maximum van momenteel € 1.030.000⁷.

⁶ Hoogte boetebedrag zesde categorie m.i.v. 1 januari 2024

⁷ Hoogte boetebedrag zesde categorie m.i.v. 1 januari 2024

De hoogte van de boete wordt door de inspecteur in overleg met de vaktechnisch coördinator formeel recht bepaald. Bij opzettelijk niet-nakomen van deze verplichting is er eveneens een mogelijkheid van strafvervolgning.

Volledigheidshalve zij opgemerkt dat het niet voldoen aan de verplichting van het niet (tijdig) voorhanden hebben van een groepsdossier of lokaal dossier niet resulteert in voorvermelde hoge vergrijpboete. Het niet voldoen aan deze documentatieplicht valt wel onder het bereik van de strafrechtelijke bepalingen.

Informatieverplichting Pilar 2

In het kader van de OESO's Pillar 2 regels is de indiening van een zogeheten bijheffing-informatieaangifte geregeld (Globe Information Return of GIR). De bijheffing-informatieaangifte hoeft in principe slechts door één groepsentiteit

ingediend te worden. De andere in Nederland gevestigde groepsentiteiten zijn in dat geval slechts gehouden een notificatie in te dienen waarin de indienende groepsvennootschap wordt aangewezen.

Indien het aan opzet of grove schuld te wijten is dat de bijheffing-informatieaangifte niet, niet tijdig, onjuist, of onvolledig wordt ingediend, kan de inspecteur een vergrijpboete opleggen. Deze boete kent een maximum van momenteel € 1.030.000⁸. Indien het aan opzet of grove schuld te wijten is dat aan de notificatie niet, niet tijdig, onjuist, of onvolledig wordt ingediend, kan de inspecteur een vergrijpboete opleggen. Deze boete kent een maximum van momenteel € 25.750⁹.

Bij opzettelijk niet-nakomen van deze verplichtingen is er eveneens een mogelijkheid van strafvervolgning.

⁸ Hoogte boetebedrag vierde categorie m.i.v. 1 januari 2024

⁹ De meest recente wijzigingen zijn in werking getreden per 1 januari 2025

3

Enkele formele aspecten

Tot slot van deze brochure gaan wij kort in op enkele formele aspecten van fiscale boetes. Een belangrijke opmerking hierbij is dat de boeteoplegging door de inspecteur als een vorm van strafvervolgning wordt aangemerkt. Dit brengt met zich dat de Belastingdienst zich ook heeft te houden aan formele regels ter waarborging van de rechtspositie van de belastingplichtige.

3.1 Reikwijdte van het boetebesluit

De beleidsregels in het boetebesluit dat per 1 juli 2016 in werking is getreden zijn van toepassing op de beboetbare feiten die hebben plaatsgevonden ná de inwerkingtredingsdatum, dus na 30 juni 2016.

Op beboetbare feiten die zijn begaan vóór de inwerkingtredingsdatum van het boetebesluit (of latere, jaarlijkse wijzigingen¹⁰) zijn de beleidsregels van toepassing van het boetebesluit dat van toepassing was ten tijde van het beboetbare feit. Indien voor beboetbare feiten die zijn begaan voor 1 juli 2016, op 1 juli 2016 nog geen boete is opgelegd of de boetebeschikking nog niet onherroepelijk vaststaat, dan zijn echter de beleidsregels van het “nieuwe” besluit (of latere datum van wijziging) van toepassing indien dit voor belanghebbende gunstiger uitvalt. Dit is niet van toepassing op de regels inzake de vrijwillige verbetering voor inkomen uit aanmerkelijk belang en inkomen uit sparen en beleggen.

3.2 Bezwaar en beroep

Het is mogelijk om tegen een fiscale boete bezwaar en beroep aan te tekenen. Als hoofdregel geldt dat de boetebeschikking tegelijkertijd met de belastingaanslag moet worden afgegeven.

De inspecteur moet bij een vergrijpboete de belastingplichtige voorafgaand aan de boeteoplegging door middel van een schriftelijke kennisgeving meedelen dat hij voornemens is een vergrijpboete op te leggen. Als deze kennisgeving niet plaatsvindt, kan de rechter hierin aanleiding vinden de boete te matigen en in sommige situaties zelfs te vernietigen. De inspecteur is voorts verplicht om uiterlijk bij oplegging van de boete de belastingplichtige gemotiveerd mee te delen waarop de boete is gebaseerd. Dit geldt zowel voor verzuimboetes als vergrijpboetes. Bij een vergrijpboete moeten hierbij ook de feiten en omstandigheden worden vermeld op basis waarvan opzet en/of grove schuld aannemelijk worden geacht. Als deze mededeling van de boetegronden niet correct heeft plaatsgevonden, is het vaste rechtspraak dat de boete geheel dient te vervallen. Indien belanghebbende de in de kennisgeving van een vergrijpboete aangevoerde gronden mondeling wenst te betwisten, moet hij door de inspecteur in de gelegenheid worden gesteld om gehoord te worden. Voor een verzuimboete bestaat geen mogelijkheid om gehoord te worden.

¹⁰ De meest recente wijzigingen zijn in werking getreden per 1 februari 2024.

3.3 Verplichte keuze verzuimboete/ vergrijpboete

In bepaalde situaties zou zowel een verzuim-als vergrijpboete kunnen worden opgelegd, bijvoorbeeld in de situatie dat opzettelijk géén aangifte vennootschapsbelasting wordt gedaan. De inspecteur moet in dat soort gevallen kiezen welke boete hij oplegt. Dit is in beginsel een definitieve keuze: een eenmaal opgelegde verzuimboete sluit het opleggen van een vergrijpboete voor hetzelfde feit uit en omgekeerd. Indien het opleggen van een vergrijpboete voor hetzelfde feit tot een lager boetebedrag zou leiden dan het opleggen van een verzuimboete dan zal de inspecteur kiezen voor het opleggen van de hogere verzuimboete. De inspecteur kan echter een vergrijpboete opleggen nadat reeds een verzuimboete is opgelegd indien sprake is van nieuwe bezwaren. De eerder opgelegde verzuimboete wordt verrekend met de wegens hetzelfde feit opgelegde vergrijpboete. Verklaringen van de belastingplichtige, de inhoudingsplichtige of derden kunnen bijvoorbeeld worden aangemerkt als bezwaren. De bezwaren zijn nieuw indien zij bekend zijn geworden na het opleggen van de verzuimboete of ten tijde van het opleggen van de verzuimboete niet zijn onderzocht.

3.4 Redelijke termijn

Voor een fiscale boete geldt – net zoals in het strafrecht – dat er binnen een redelijke termijn duidelijkheid moet bestaan over de boete. Deze regel vloeit voort uit het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden. Overschrijding van deze redelijke termijn kan ertoe leiden dat de boete moet worden verminderd. In het algemeen geldt dat er voor een vermindering plaats is als er meer dan 2 jaren verstrijken voordat de rechter op het beroep tegen de boete uitspraak doet. Die 2 jaren gelden per rechterlijke instantie, dus rechtbank, hof en Hoge Raad. De termijn van 2 jaren die voor de rechtbank geldt, begint te lopen uiterlijk vanaf het moment dat de boete is aangekondigd. De Hoge Raad heeft vuistregels gegeven voor de wijze waarop de boete moet worden verminderd als de redelijke termijn is overschreden. Is die overschrijding minder dan 6 maanden, dan wordt de boete met 5% gematigd. Bij een overschrijding tussen 6 en 12 maanden wordt de boete met 10% gematigd. Boetes van minder dan € 1.000 worden echter niet verminderd, en verder zal de boete met nooit meer dan € 2.500 kunnen worden verminderd. Als de overschrijding meer dan 12 maanden bedraagt, kan de rechter de boete naar eigen inzicht matigen.

3.5 Strafrecht en fiscale boetes

Naast de hiervoor vermelde bestuursrechtelijke sancties (verzuimboete en vergrijpboete) kunnen ook strafrechtelijke sancties worden opgelegd. Voor het maken van een keuze tussen bestuursrechtelijke of strafrechtelijke sancties staan regels in het Protocol aanmelding en afdoening van fiscale delicten en delicten op het gebied van Douane en toeslagen. Ten behoeve van de uitvoering van dit protocol meldt de ambtenaar van de Belastingdienst een vermoeden van een strafbaar feit bij de boete-fraudecoördinator als het nadeel tenminste € 20.000 bedraagt. Het gaat dan om het bedrag aan belasting dat niet, gedeeltelijk niet of niet binnen de gestelde termijn is geheven en/of betaald. De boete-fraudecoördinator beoordeelt of voor tenminste € 20.000 vermoedelijk sprake is van opzet. Indien dat het geval is, volgen aanvullende stappen die nader bepalen of strafrechtelijke vervolging aan de orde is.

Het is van groot belang dat boeteoplegging door de inspecteur een vorm van strafvervolging is. In het Wetboek van Strafvordering is bepaald dat de verdachte niet tot antwoorden verplicht is. Dit zwijgrecht houdt echter niet in dat niemand aan zijn eigen veroordeling hoeft mee te werken. De bedoeling van deze bepaling is eerder het beschermen van de verdachte in die zin dat hij zichzelf niet hoeft te beschuldigen. Ook in het internationale recht is deze bescherming uitdrukkelijk erkend. De informatieplicht van de belastingplichtige kan dus conflicteren met dit zwijgrecht.

Als vuistregel kan worden aangehouden dat aan de informatieverplichtingen moet worden voldaan zolang geen fiscale boete is opgelegd of verwacht kan worden dat de Inspecteur een boete gaat opleggen. In dat geval is geen sprake van een zogenaamde “criminal charge”.

Als wel een fiscale boete is opgelegd of verwacht kan worden dat dat binnenkort zal gebeuren, kan de informatieplichtige zich onder omstandigheden beroepen op een zwijgrecht. Volgens de Hoge Raad moet daarbij een onderscheid worden gemaakt tussen bewijsmateriaal dat bestaat onafhankelijk van de wil van de belastingplichtige en bewijsmateriaal waarvan het bestaan wel afhankelijk is van de wil van de belastingplichtige. Het is niet volledig duidelijk wat wils(on)afhankelijk materiaal is, maar de Hoge Raad gaat ervan uit dat boeken, bescheiden en informatiedragers als wilsonafhankelijk materiaal moeten worden aangemerkt. Volgens de Hoge Raad moet wilsonafhankelijk materiaal altijd aan de Belastingdienst verstrekt worden. Daarop is het zwijgrecht niet van toepassing, zelfs niet als dit materiaal in kort geding en onder dreiging van een dwangsom wordt gevorderd. Met betrekking tot wilsafhankelijk materiaal (bijvoorbeeld mondelinge verklaringen) geldt dat dergelijk materiaal afgedwongen mag worden voor heffingsdoeleinden, maar niet voor het opleggen van een boete. Als het materiaal toch gebruikt wordt voor het opleggen van een boete, zal de belastingrechter daaraan gevolgen moeten verbinden. Dit zou kunnen betekenen dat de boete van tafel moet.

Bij een eventueel verhoor van de verdachte met betrekking tot de op te leggen boete dient de verhorende ambtenaar overigens expliciet te wijzen op het feit dat de verdachte niet tot antwoorden verplicht is (cautieplicht). Er is sprake van een verhoor als de inspecteur in het kader van zijn voornemen tot boeteoplegging de belanghebbende in een directe confrontatie ondervraagt.

Enkele formele aspecten

Van belang is nog dat voor de boeteoplegging de omkering van de bewijslast niet geldt (het feit dat de aanslag is opgelegd met omkering van de bewijslast kan wel een reden zijn om de boete te matigen).

Zou het niet verstrekken van informatie die van belang zou kunnen zijn voor de boeteoplegging bestraft kunnen worden met de omkering van de bewijslast, dan zou het zwijgrecht van de belastingplichtige bij de boeteoplegging slechts een dode letter zijn.

4

Tot slot

Het terrein van de fiscale boetes is complex en vaak onoverzichtelijk. In deze brochure komen de belangrijkste zaken aan de orde.

Het bovenstaande is gebaseerd op onze interpretatie van de thans geldende fiscale wetgeving en de tot op heden gepubliceerde rechtspraak (1 april 2025).

Wilt u meer weten over hoe te handelen wanneer een fiscale boete wordt opgelegd of heeft u vragen naar aanleiding van deze brochure, dan raden wij u aan contact op te nemen met uw adviseur van EY Belastingadviseurs B.V. U kunt ook rechtstreeks contact opnemen met een van de volgende leden van de Adviesgroep Fiscale Procesvoering.

Rotterdam

Roxana Bos-Schepers	+31 (0)6 2908 33 17	Roxana.Bos@nl.ey.com
Lukas Hendriks	+31 (0)6 2908 38 98	Lukas.Hendriks@nl.ey.com
Megan Ruigrok	+31 (0)6 2908 31 19	Megan.Ruigrok@nl.ey.com
Sanne Verhage	+31 (0)6 5544 24 35	Sanne.Verhage@nl.ey.com

Amsterdam

Gijsbert Bulk	+31 (0)6 2908 3249	Gijsbert.Bulk@nl.ey.com
Marianne van den Houten	+31 (0)6 2908 31 03	Marianne.van.den.Houten@nl.ey.com
Rogier Huuskes	+31 (0)6 5544 21 97	Rogier.Huuskes@nl.ey.com

Eindhoven

Ad Antonius	+31 (0)6 2125 27 23	Ad.Antonius@nl.ey.com
Marcella Meeuwissen	+31 (0)6 2908 34 41	Marcella.Meeuwissen@nl.ey.com

Arnhem

Sjoerd Pijnappel	+31 (0)6 2125 25 87	Sjoerd.Pijnappel@nl.ey.com
Nino Arzini	+31 (0)6 2125 25 74	Nino.Arzini@nl.ey.com
Annemiek Wolting	+31 (0)6 2125 20 08	Annemiek.Wolting@nl.ey.com

Den Haag

Judith Klapwijk	+31 (0)6 5544 21 94	Judith.Klapwijk@nl.ey.com
Jan Willem Nuis	+31 (0)6 2125 20 66	Jan.Willem.Nuis@nl.ey.com

New York

Ilona van den Eijnde	+1 929 344 8119	Ilona.van.den.Eijnde@ey.com
----------------------	-----------------	--

EY | Building a better working world

EY is building a better working world by creating new value for clients, people, society and the planet, while building trust in capital markets.

Enabled by data, AI and advanced technology, EY teams help clients shape the future with confidence and develop answers for the most pressing issues of today and tomorrow.

EY teams work across a full spectrum of services in assurance, consulting, tax, strategy and transactions. Fueled by sector insights, a globally connected, multi-disciplinary network and diverse ecosystem partners, EY teams can provide services in more than 150 countries and territories.

All in to shape the future with confidence.

EY refers to the global organization, and may refer to one or more, of the member firms of Ernst & Young Global Limited, each of which is a separate legal entity. Ernst & Young Global Limited, a UK company limited by guarantee, does not provide services to clients. Information about how EY collects and uses personal data and a description of the rights individuals have under data protection legislation are available via ey.com/privacy. EY member firms do not practice law where prohibited by local laws. For more information about our organization, please visit ey.com.

© 2025 EY Belastingadviseurs B.V.
All Rights Reserved.

ED none

This material has been prepared for general informational purposes only and is not intended to be relied upon as accounting, tax, legal or other professional advice. Please refer to your advisors for specific advice.

ey.com